

Sygn. akt III K 473/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2015 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Buchajczuk

Protokolant: Monika Obarzanek

w obecności Beaty Kozłowskiej – Piętki – Prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa – Ochota w Warszawie,

po rozpoznaniu w dniach 20 sierpnia i 25 września 2015 r. sprawy **T. J.**, s. W. i M., ur. (...) w Z.

oskarżonego o to, że:

w dniu (...) w W., umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 Prawo o Ruchu Drogowym w ten sposób, że prowadził samochód marki M. o nr rej. (...), w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości (I badanie 0,46 mg/l, II badanie 0,28 mg/l, III badanie 0,22 mg/l, IV badanie 0,21 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu),

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

orzeka

I ustala, że oskarżony **T. J.** w dniu (...) w W. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że prowadził samochód marki M. o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości (I badanie 0,46 mg/l, II badanie 0,28 mg/l) alkoholu w wydychanym powietrzu), czym wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 k.k. i na podstawie art. 66 § 1 k.k., art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec oskarżonego warunkowo umarza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

II na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 3500 (trzech tysięcy pięćset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

III na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku;

IV na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od (...) do (...)

V na podstawie art. 629 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 204, 95 zł (dwieście cztery złote, 95/100) kosztów sądowych, w tym 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt III K 473/15

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...), po pracy, T. J. spożywał alkohol do około godz. (...) nad ranem w dniu (...) r. T. J. spożył piwo w ilości około 10 półlitrowych kufli. W dniu (...), po godzinie (...), T. J. wsiadł do samochodu marki M. o nr rej. (...) i ruszył z

ul. (...) w W. do miejsca swojego zamieszkania w P.. Kierując wyżej wymienionym pojazdem, jadąc ul. (...) w W., został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji L. S. i B. M. do kontroli drogowej. Funkcjonariusze policji przeprowadzili badanie T. J. przy użyciu urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Wykazało ono, iż T. J. był w stanie nietrzeźwości, a stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu wynosiło 0,46 mg/l (...). Po przeprowadzeniu ponownego testu, stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu sięgnęło 0,28 mg/l (...).

T. J. ma 36 lat, pracuje jako kierownik zakładu konwojowego, pozostaje w nieformalnym związku, z którego ma dwoje małoletnich dzieci, nie był karany za przestępstwa, posiada pozytywną opinię w miejscu zamieszkania.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 2), wyjaśnień T. J. (k. 20, 80-81, 91), zeznań L. S. (k. 7v-8), sprawozdania z wywiadu kuratora (k. 86-88).

T. J. zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i na rozprawie przed sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których przedstawił okoliczności związane z niniejszą sprawą (k. 20, 80-81, 91).

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego materiału dowodowego nie budzi jakichkolwiek wątpliwości, iż oskarżony znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadził w dniu (...) samochód marki M. o nr rej. (...) w ruchu lądowym. W przekonaniu Sądu wyjaśnienia oskarżonego są wiarygodne, gdyż znajdują potwierdzenie w innych wiarygodnych dowodach zebranych w niniejszej sprawie i wzajemnie się uzupełniając tworzą spójną i logiczną całość. Otóż jak wynika z zeznań funkcjonariusza policji L. S. (k. 7v.) T. J. w dniu (...) w W. przy ul. (...) został zatrzymany do kontroli drogowej, a przeprowadzone badanie alkomatem wykazało, iż znajduje się w stanie nietrzeźwości. W ocenie Sądu zasługują na obdarzenie przymiotem wiarygodności wszelkie dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, a zwłaszcza protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu. W aktach znajduje się świadectwo wzorcowania powyższego urządzenia (k. 3-4). Zaznaczyć należy, iż żaden spośród dokumentów znajdujących się w aktach sprawy nie był kwestionowany przez strony.

W tym stanie rzeczy Sąd doszedł do przekonania, że wina oskarżonego nie budzi wątpliwości i została mu udowodniona.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego zebranego w sprawie Sąd uznał, iż T. J. swym zachowaniem wypełnił dyspozycję art. 178a § 1 k.k. Oskarżony znajdując się w stanie nietrzeźwości (przy stężeniu – I badanie: 0,46 mg/l, II badanie: 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, przez co naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o Ruchu Drogowym (Dz. U. nr 58 poz. 515).

Dokonując analizy okoliczności przedmiotowej sprawy, sąd doszedł do przekonania, iż w stosunku do oskarżonego T. J. zachodzą przesłanki do zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego określonej w art. 66 § 1 k.k.

Zgodnie z treścią art. 66 § 1 k.k. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

W ocenie okoliczności popełnienia czynu, którego dopuścił się oskarżony nie budzą wątpliwości, natomiast sądu stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego nie są znaczne. Mimo, że oskarżony popełnił

przestępstwo umyślnie, to jednak wziąć należało pod uwagę, że zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego przez niego powietrza nie przekraczała znacznie 0,25 mg i miała tendencję spadkową. Ponadto oskarżony kierował pojazdem osobowym poruszając się ulicami, na których natężenie ruchu drogowego jest stosunkowo niewielkie, a nie głównymi arteriami komunikacyjnymi.

Zaznaczyć również należy, że oskarżony jest osobą niekaraną za jakiegokolwiek przestępstwa, nie tylko nieumyślne. Owszem, oskarżony w(...) był dwukrotnie karany za wykroczenia drogowe polegające na przekroczeniu dopuszczalnej prędkości, jednak wyżej wskazana okoliczność nie może wykluczać możliwości zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego.

Zważywszy również należy na właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz jego dotychczasowy sposób życia, które zdaniem sądu uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Oskarżony jest osobą dojrzałą życiowo, prowadzi ustabilizowany tryb życia, posiada stałe zatrudnienie, zajmując kierownicze stanowisko, pozostaje w konkubinacie mając na utrzymaniu dwójkę małoletnich dzieci. Oskarżony prawidłowo funkcjonuje w środowisku lokalnym posiadając pozytywną opinię sąsiedzką, jak też i pozytywną opinię pracodawcy (k.78). Przedmiotowe zdarzenie w ocenie Sądu miało charakter incydentalny. Na marginesie zaznaczyć należy, że wyrok skazujący w niniejszej sprawie skutkowałby utratą zatrudnienia przez oskarżonego, a zatem konsekwencje takiego wyroku byłyby wysoce dolegliwe nie tylko dla skazanego, ale i jego najbliższych.

W ocenie sądu postawa T. J., jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Czyn, którego dopuścił się oskarżony zagrożony jest karą grzywny, ograniczenia wolności, albo pozbawienia wolności do lat 2, a zachodzi przesłanka negatywna z art. 66 § 2 k.k.

W związku z powyższymi uwagami, sąd warunkowo umorzył postępowanie wobec oskarżonego na okres próby wynoszący 2 lata. W ocenie sądu, biorąc pod uwagę postawę oskarżonego oraz jego właściwości i warunki osobiste, dwuletni okres próby jest odpowiedni do zweryfikowania woli przestrzegania przez niego porządku prawnego oraz do zapewnienia oddziaływania wychowawczego, jak też kontroli oskarżonego w tym okresie.

Sąd, na podstawie art. 67 § 3 k.k., orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 3500 zł. Wskazana kwota jest adekwatna do sytuacji materialnej i możliwości zarobkowych oskarżonego i będzie stanowiła dla oskarżonego wystarczającą przestrożę, uświadamiając mu nieopłacalność popełniania czynów zabronionych.

Sąd uznał również za konieczne orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Orzeczenie tego zakazu ma na celu uświadomienie oskarżonemu wagi naruszonych reguł ostrożności i niebezpieczeństwa, jakie powodował poruszając się w stanie nietrzeźwości pojazdem mechanicznym po drodze publicznej.

Na poczet zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych Sąd zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od (...) do dnia wyroku, gdyż w tym okresie oskarżony pozbawiony był prawa jazdy.

W przekonaniu Sądu tak ukształtowane środki karne spowodują należyte skutki również w zakresie prewencji ogólnej i osiągną wobec oskarżonego cele wychowawcze i zapobiegawcze.

Na koniec wskazać należy, że wyrokując w niniejszej sprawie Sąd zastosował ustawę z dnia 6.06.1997 r. Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym do 1.07.2015 r., gdyż ustawa obowiązująca w czasie popełnienia przez oskarżonego czynu jest dla niego względniejsza. Wskazać w tym miejscu należy na treść art. 67 § 1 k.k., który w dotychczasowym brzmieniu

wskazywał, że okres próby wynosi od roku do 2 lat. Natomiast obecnie obowiązująca ustawa stanowi, że okres ten wynosi od roku do 3 lat.

Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k., Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 204, 95 zł tytułem kosztów sądowych. Na sumę tę składa się kwota 60 zł z tytułu opłaty oraz kwota 144, 95 zł poniesiona przez Skarb Państwa z tytułu wydatków (kwota 40 zł z tytułu ryczałtu za doręczenie pism w postępowaniu przygotowawczym i w postępowaniu sądowym, kwota 30 zł z tytułu uzyskania zaświadczenia z Krajowego Rejestru Karnego oraz kwota 74,95 zł z tytułu wynagrodzenia biegłego).

W tym stanie rzeczy, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.